

VÁLASZADÓ

2014/10. OKTÓBER

Így hasznosítsuk a veszteséget!

Spórolhat a tb-n a társas vállalkozás

Kell-e számla vállalkozási szerződésnél?

Áfás lehet az alanyi adómentes is

Kérdések és válaszok

ADÓ
2014

10

Kedves Olvasó!

A jogalkotók ráébredtek arra, hogy egyre több vállalkozás lát fantáziát a veszteséges (de egyébként tisztességesen működő) versenytársa felvásárlásában rejlő adócsökkentési lehetőségekben, és igyekeznek meggátolni, hogy egyesek csak azért vásároljanak fel alvó cégeket, hogy annak elhatárolt veszteségét később felhasználhassák. Az elhatárolt veszteség felhasználásának korlátlan lehetősége 2012-ben megszűnt, arra az esetre, ha a veszteséges vállalkozásban olyan személy szerez többségi befolyást, aki a szerzést megelőző két adóévben azzal folyamatosan kapcsolt vállalkozási viszonyban nem állt. Ennek ellenére még mindig jó üzlet lehet a cégfelvásárlás, cikkünkben bemutatjuk, hogyan lehet „hasznosítani” a veszteséget.

Mit vár az adózóktól a NAV számlázási programjukkal, online számlázási rendszerükkel kapcsolatban? Részletes útmutatót adunk az adóhatóság nemrégiben közölt nyomtatványtervezete alapján.

Tapasztalataink szerint továbbra is nehézséget okoz a társas vállalkozások körében annak megítélése, hogy a tagjaik után milyen járulékfizetési kötelezettségük van. A hibás gyakorlat egyik oka, hogy míg a közvélekedés szerint, aki tulajdonos tagja egy gazdasági társaságnak, az egyben vállalkozónak is minősül, addig a társadalombiztosítási és adószabályok más logika szerint szabják meg a társas vállalkozók körét.

A különböző adók, illetékek mértékét befolyásolja, hogy az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött-e szerződést, szerzett-e tőle bevételt. Körbejártuk a kapcsolt vállalkozás fogalmát és adózási következményeit.

Az adóhatóság az Európai Unió Bíróságának többszöri elmarasztaló ítélete ellenére továbbra is rengeteg exportőr társaságot büntet azért, mert nem tudja a NAV szerint megfelelő módon igazolni, hogy az áruja elhagyta Magyarország területét. A határátkelőhelyek megszűntetésével 100 százalékos bizonyíték nem létezik. Cikkünkben sorra vettük a bizonyítási lehetőségeket és felhívjuk a figyelmet arra, hogy az eljárás során folyamatosan éljenek a vállalkozások képviselői az iratbetekintési jogukkal.

A nagy likvidátor, avagy így hasznosíthatjuk a veszteséget

A pénzspórolás adótippek mindig jól jönnek a vállalkozásoknak. Különösen hasznosak az év utolsó negyedéhez közelítve, amikor már eszünkbe jutnak az évről az évről kapcsolatos teendők. Az alábbiakban a veszteség „hasznosításához” adunk tippeket.

Biztosan sokan látták a Magyarországon A nagy likvidátor című amerikai filmvígjátékot Danny DeVito zseniális főszereplésével. A film korántsem rokonszenves hőse vállalkozások felvásárlásából és előnyös értékesítéséből él – kifejezetten jól. Nem véletlen, hogy a rekeszizmokra is rendkívüli hatású mozi eredeti címe: Other People's Money (azaz: mások pénze). Főhősünk ugyanis a cégfelvásárlásokon keresztül mások babérjait (pontosabban befektetett pénzét) aratja le.

Bizonyos szempontból most én is erre bízatom önöket: vásárolják fel veszteséges (de lehetőleg tisztességes) versenytársukat! Az, hogy miért a becsületes, ámde peches konkurens cége mellett döntsenek, nem szorul magyarázatra azok számára, akik nem szeretnek egy időzített bombán csücsülni. Térjünk rá azonban a lényegre, azaz arra, mi hasznuk származik abból, ha a nyakukba vesznek egy „csődtömeget”, és miért fontos az, hogy az illető ugyanabban a tevékenységben „utazzon”, mint önök!

Cégvásárlás esetén az előző tulajdonosok idejében felhalmozott, elhatárolt veszteséget az új menedzsment irányítása alatt is felhasználhatja a társaság, de feltételekkel. A jogalkotó ugyanis úgyszintén ráébredt az ebben rejlő adótervezési lehetőségekre, és igyekszik meggátolni, hogy egyesek csak azért vásároljanak fel alvó cégeket (vagy éppenséggel beolvassanak ilyeneket), hogy annak elhatárolt veszteségét később felhasználják. Ez azt jelenti, hogy (2012-től) az elhatárolt veszteség felhasználásának korlátlan lehetősége megszűnt, arra az esetre, ha a veszteséges vállalkozásban olyan személy szerez többségi befolyást, aki a szerzést megelőző két adóévben azzal folyamatosan kapcsolt vállalkozási viszonyban nem állt.

Ne ijedjenek meg, azért még egészen jó üzlet lehet a cégfelvásárlás akkor is, ha a kapcsolt viszonyra vonatkozó feltételnek nem tudnak eleget tenni. Abban az esetben, amikor a felvásárolt társaságban a többségi befolyást olyan adózó szerzi meg, amely/aki a felvásárlást megelőző két adóévben nem állt folyamatosan kapcsolt vállalkozási viszonyban a felvásárolt társasággal, a következő feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy ne kelljen szembenézniük a veszteségelhatárolás korlátozásának kényszerével:

- a többségi befolyás megszerzését megelőzően a felvásárolt vagy a többségi befolyást megszerző társaság által kibocsátott részvényeknek legalább egy részét a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott szabályozott piacra már bevezette, vagy
- a felvásárló a tevékenységét a többségi befolyás megszerzését követő két adóévben tovább folytatja és annak természete jelentősen nem tér el a többségi befolyás megszerzését megelőzően végzett tevékenységtől és ebből a tevékenységből mindkét adóévben bevételt, árbevételt ér el.

Ez utóbbi kitétel különösen lényeges, mert a hazai kisvállalkozások többsége – gondolom – álmodni sem mer még a tőzsdéről. Fontos tehát, hogy nem csupán felvásárolni kell a veszteséges konkurenciát – ezzel is csökkentve a piacunkat megnyirbálók számát –, de egyesülniük is kell az érintett cégeknek, ráadásul a „likvidátornak” is azonos tevékenységet kell ►

folytatnia. Érdekes tehát megfontolni még az év utolsó hónapjaiban, hogy beolvasszuk-e az arra hajlandó, veszteséges versenytársunkat. Az internetről szabadon letölthető (lehetőleg három-öt évre vonatkozó) mérlegadatok elemzésével – és némi időráfordítással – könnyen kideríthető, mely versenytársunk adatainál célszerű vételi ajánlattal kopogtatnunk.

A saját portánkon is érdemes sörönnünk veszteségügyben: ne feledkezzünk meg annak elhatárolásáról! A pozitív adóalap legfeljebb 50 százaléknak megfelelő összeget a bőségebb esztendőben – saját döntése szerinti megosztásban – felhasználhatja a cég, azaz a fizetendő társasági adó is felére csökkentheti ezzel. (Feltéve persze, hogy a negatív adóalap a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával – például a negatív adóalap a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával – keletkezett, nem pedig kreatív könyvelés, számlavásárlás következménye.) A veszteség adóalappal szembeni figyelembevétele ekkor is sajátos „FIFO elv” alapján történik, azaz a keletkezés sorrendjében.

A számos, rajtuk kívül álló körülménynek – mint például az időjárás szeszélyének – kitett mezőgazdasági ágazatba sorolt vállalkozásokra eltérő szabályok érvényesek: ők adóévenként legfeljebb az adóév adózás előtti eredményének 30 százalékat vehetik figyelembe csökkentő tételként. Továbbra is fennáll azonban az a lehetőség, hogy az elhatárolt veszteséget az adóévet megelőző két adóévben megfizetett adónak az önellenőrzésével rendezhetik úgy, hogy a megelőző két adóév adózás előtti eredményét csökkentik az elhatárolt veszteség összegével.

Továbbra is él az az előírás, mely szerint, ha az adózó társasági adóalapja bármely adóévben negatív, akkor ezzel az összeggel a következő adóévekben döntése szerinti megosztásban csökkentheti az adózás előtti eredményét, feltéve, hogy a negatív adóalap a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

Az, hogy az adóévben felhasználható veszteség mértéke korlátozás alá esik, gyakorlatilag azt jelenti, hogy az adóalap 50 százaléka (a mezőgazdasági ágazatba sorolt adózóknál a 70 százaléka) mindenképp társasági adóalapot képez majd. Természetesen a mezőgazdasági adózók számára továbbra is fennáll a lehetőség, hogy az elhatárolt veszteséget az adóévet megelőző két adóévben megfizetett adónak az önellenőrzésével rendezhetik úgy, hogy a megelőző két adóév adózás előtti eredményét csökkentik az elhatárolt veszteség összegével.

A veszteség elhatárolásával kapcsolatos szabályokat a Tao. törvény 17. §-a rögzíti.

Sinka Júlia, adó- és könyvviteli tanácsadó

Társas vállalkozás tagja? Lehet, hogy olcsóbban is megszathatja a tb-t

A társadalombiztosítási terhek szempontjából nem közömbös, hogy a társas vállalkozás tagja társas vállalkozó-e. Vannak formációk, amelyekben automatikusan azzá válik, és vannak olyanok, amikor a tag maga dönthet státusáról. De adóhatnak olyan ügyletek, amelyeknek hatására, társas vállalkozónak minősítik a revizorok.

A társas vállalkozók (és ezen belül különös tekintettel a gazdasági társaságok természetes személy tagjainak) járulékfizetésére vonatkozó problémák többsége mögött a jogviszony helytelen elbírálása áll. A hibás gyakorlat egyik oka, hogy míg a közvélekedés szerint, aki tulajdonos tagja egy gazdasági társaságnak, az egyben vállalkozónak is minősül, addig a társadalombiztosítási és adószabályok más logika szerint szabják meg a társas vállalkozók körét.

Tegyük hozzá rögtön, nem minden társas vállalkozásként nyilvántartott formációban van ez így, hiszen az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 4. § d) pontja szerint az ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda, a gépjárművezető-képző munkaközösség, az oktatói munkaközösség valamint az egyéni cég tagja, tagsági jogviszonyánál fogva „automatikusan” társas vállalkozónak minősül.

Ettől eltérően, ha valaki egy gazdasági társaság tulajdonos tagja, egyáltalán nem biztos, hogy egyben társas vállalkozónak is minősül.

A Tbj. már említett jogszabályi helyének 1. alpontja szerint

- a betéti társaság bel- és kültagja,
- a közkereseti társaság,
- a korlátolt felelősségű társaság,
- a közös vállalat,
- az egyesülés, valamint
- az európai gazdasági egyesülés

tagja akkor tekintendő társas vállalkozónak (ideértve e társaságok előtársaságként történő működésének időtartamát is), ha a társaság tevékenységében ténylegesen és személyesen közreműködik, és ezt nem munkaviszony vagy megbízási jogviszony keretében teszi.

Az említett társaság tagjának tehát meglehetősen széles választási lehetősége van:

- dönthet úgy, hogy nem végez munkát a társaság tevékenységében, ebben az esetben vele kapcsolatban társadalombiztosítási kötelezettség nem keletkezik,
- dönthet úgy, hogy munkaviszonyban vagy valamilyen más munkavégzésre irányuló

jogviszonyban végez munkát, és ebben az esetben biztosítási kötelezettségét ennek megfelelően kell elbírálni

■ és végül határozhat úgy is, hogy tagként működik közre, és ebben az esetben minősül társas vállalkozónak.

A tag döntése alapján a vállalkozások nagy része helyesen jár el, a társas vállalkozónak minősülő tagot – amennyiben biztosított, tehát nem minősül kiegészítő tevékenységet folytató – bejelentik, és a szükséges közterheket is megfizetik utána.

Szép számmal hozható azonban arra is példa, amikor a felek szándéka ellenére a társasági szerződés tartalmából, a törvényi kötelezettségből, esetleg a körülményekből vélelmezhető a tag személyes közreműködése vagy közreműködési kötelezettsége, és ez alapján társas vállalkozói jogállása.

A törvény betűjénél fogva (egészen pontosan a Tbj. 4. § d) pontja 5. alpontja szerint) minősül társas vállalkozónak a bt., kkt. vagy kft., olyan természetes személy tagja, aki a társaság ügyvezetést nem munkaviszony alapján látja el.

Például egy bt. üzletvezetésre jogosult beltárgya abban az esetben is társas vállalkozónak minősül, ha a „társaság felé sem néz”, és a feladatot ténylegesen egy másik tag látja el. Ezekben a helyzetekben – különösen akkor, ha az adott tag esetében fennállna a havi minimális járulékfizetési kötelezettség – a részmunkaidőre létesített munkaviszony jelent némi megoldást.

Sőt, e tekintetben nemrégiben elhárult egy akadály. Ez év március 15-étől – tehát az új Ptk. (2013. évi V. törvény) hatálybalépésétől – a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi V. törvény (Gt.) hatályát veszítette, és az ügyvezető jogállására vonatkozó szabályok is átkerültek a Ptk.-ba. (3.112. §), melyek közül kimaradt a Gt. 23. szakaszának azon előírása, miszerint az egyszemélyes kft. tagja vagy bt., kkt. üzletvezetésre egyedül jogosult tagja a társasági szerződés kifejezetten erre történő utalása alapján láthatja el munkaviszonyban e tisztségét.

Így tehát a továbbiakban szükségtelen a társasági szerződés módosítása azon egyszemélyes cégek esetében, melyek a tag ügyvezetőt valamilyen okból munkaviszonyban szeretnék alkalmazni.

Fontos tudnivaló: ha a társasági szerződés előírja a tag személyes közreműködési kötelezettségét, akkor a tag társas vállalkozónak minősül, függetlenül attól, hogy valójában tevékenykedik-e a társaságban.

Összességében nagyon körültekintően kell eljárunk ebben a kérdésben, hiszen egy adóellenőrzés során társas vállalkozónak vélelmezhető annak a működő társas vállalkozónak

kozásnak a tagja, amelynek nincs egyetlen alkalmazottja és más személyesen közreműködő tagja sem, de megalapozza (alapozhatja) a személyes közreműködést az erre tekintettel kifizetett jövedelem, költségtérítés vagy bármely egyéb arra utaló jel, legyen az menetlevél vagy éppen kulcsfelvételi aláíróív.

Széles Imre, társadalombiztosítási szakértő

EU-n belüli áfamentes termékértékesítés – teendők, ha kételkedik a NAV

Az áfatörvény szerint a hazai cégeknek az Európai Unió más tagállamába történő termékértékesítése mentes az általános forgalmi adó alól, ha az eladó igazolja, hogy az árut a közösség más tagállamába valóban kiszállították. Az igazolásokat a NAV gyakran kétségbe vonja.

Az adóhatóságnak azonban sokszor nem elég a CMR-fuvarlevél, a számla, illetve a szállító megnevezése, gyakran fiktívnek minősíti az ügyletet, és a cégeket a magyarországi áfa megfizetésére kötelezi, arra való hivatkozással, hogy nem bizonyított, hogy az áru elhagyta a magyar országhatárt. Ennek oka, hogy sok cég csak papíron utaztatja az árut, így az adóhatóságra hárul, hogy kiszűrjék azokat, akik valóban csalásra használják a közösségen belüli áfamentes értékesítést. Az adóhatóság túlzott szigorúsága azonban megakadályozza a tisztességes cégeket abban, hogy merjenek közösségen belüli kereskedelmi kapcsolatokat létesíteni, hiszen a NAV a meglévő bizonylatok mellett is fiktívnek minősítheti az ügyletet, pusztán azért, mert az EU-s partner már nem elérhető vagy nem adózott az ügylet után.

EU-s értékesítés során – leggyakrabban – három esetben kerülhetnek a cégek a NAV látókörébe.

Az első esetben a cég valóban papíron utaztatja az árut.

Egy közelmúltban történt ügyben egy magyar ügyvezetővel rendelkező olasz cég nevében gabonát, egyéb mezőgazdasági és más termékeket vásároltak fel különböző magyarországi termelőktől, kereskedőktől. Az eladók az értékesítéseket az Európai Közösségen belüli eladásként szerepeltették a könyvelésükben és általános forgalmi adóra vonatkozó bevallásukban, amelynek megfelelően nettó áron állították ki számlát az olasz társaságok részére, mivel a közösségen belüli értékesítés áfamentes. Ténylegesen azonban az olasz

gazdasági társaságok az árut nem vitték ki a határon, hanem öt magyar cég nevében a gabonát és más termékeket bruttó áron továbbértékesítették Magyarországon. A kétmilliárd forintos áfacsalást a NAV leleplezte.

A második esetben a cég jóhiszeműen árut adott el EU-s partnerének, azonban a partnercég csalárd magatartása miatt a NAV fiktívnek minősíti az ügyletet.

A kérdés itt az, hogy egy harmadik fél csalárd magatartása miatt az állam vállalja-e a felelősséget vagy hárítsa át a jóhiszemű üzleti félre. A magyar gyakorlat szerint az adóhatóság ezt a jóhiszeműen árut eladó cégre terheli, és követeli, hogy fizesse meg Magyarországon az áru áfatartalmát. Ebben az esetben nagyon nehéz helyzetben van a kereskedő, hiszen adóelkerülésben nem akart részt venni, egyszerűen csak az EU-s partner cég nem fizeti meg az adókötelezettséget, felszámolás alá kerül, illetve az ügyvezető elérhetetlen.

A harmadik esetben teljesült az ügylet, azonban ezt a magyar cég nem tudja kellően bizonyítani a NAV felé.

Nincsenek meg a fuvarlevelek, szerződések, az adózó hibásan nyilatkozik az adóhatóság felé.

Hogyan zajlik egy ilyen típusú áfavizsgálat?

Az adóhatóság bevallások utólagos vizsgálatát vagy egyes adókötelezettségek vizsgálatát folytatja le. Ezek általában hosszadalmas vizsgálatok, mert a NAV kötelezően külföldi megkeresést indít. A megkeresés során a NAV minden esetben kéri a külföldi ország adóhatóságát, hogy a partnercégre vonatkozó minden adózással kapcsolatos információt adjon ki, nyilatkoztassa a külföldi ügyvezetőt, illetve hogy az EU-s partnercég az ügylettel kapcsolatos minden iratot szolgáltatson be. Ezeket az iratokat, információkat három hónap alatt kellene a külföldi adóhatóságnak megküldenie a NAV felé, azonban ezt a határidőt általában nem tudják tartani. Legújabb ilyen általunk képviselt ügyben a NAV – annak érdekében, hogy bizonyítsa, nem történt gazdasági esemény – lekért minden, az ügylettel kapcsolatos útdíjfizetési információt az illetékes hatóságtól.

Az áfavizsgálat során természetesen a NAV nyilatkoztatja a magyar cég ügyvezetőjét és kéri, hogy bocsásson rendelkezésre az ügylettel kapcsolatos minden dokumentumot és információt.

Fontos, hogy már az adóvizsgálat alatt próbáljon a magyar társaság teljes mértékben védekezni, mert nem elég, ha később a bíróságon szeretné ezt megtenni, miközben a jegyzőkönyvre nem tett észrevételt, a határozatra nem fellebbezett.

Mit tehetünk, hogy bizonyítsuk, hogy az áru bizonyosan elhagyta az országot?

A határátkelőhelyek megszüntetésével 100 százalékos bizonyíték nem létezik, és sajnos ezt az adóhatóság is tudja. Amennyiben az EU-s partnercég csalárd módon jár el, a magyar félnek rendkívül nehéz dolga van, hogy bizonyítsa az igazát.

Az egyik legfontosabb bizonyíték a CMR, azaz a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésekről szóló egyezmény. A CMR, vagyis a CMR-fuvarlevél mindenféle áru teherautóval történő szállítását szabályozza. Akkor használják, amikor az áru felvételének és leszállításának helye két különböző országban van.

Az államok közül legalább az egyiknek CMR-tagnak kell lennie. Ez a felek állandó lakhelyétől vagy állampolgárságától függetlenül érvényes. Az egyezmény az Európai Unió valamennyi tagállamában és néhány más államban is érvényes. A CMR kizárólag közúti járművek rakodására vonatkozik, a konténerek vagy cserélhető felépítmények nem minősülnek járműnek. A CMR-fuvarlevél fontos adatai a következők: feladó, címzett, csatolt dokumentumok, az áru fajtája és mennyisége, a jármű rendszáma, fuvarozó. Ezeket az adatokat a fuvarlevélen ki kell tölteni.

Az Európai Unióban a leggyakrabban előforduló fuvarozási mód a kamionnal történő áru fuvarozás, ezért nagy jelentősége van ennek a dokumentumnak.

Javasoljuk, hogy az áru megérkezéséről minden esetben kérjünk információt a partnercégtől, minden egyes ügylet esetén faxon igazolják vissza az áru sértetlen megérkezését.

Alapvető bizonyíték a számla, a banki utalást igazoló kivonatok, a magyar ügyvezető szakszerű nyilatkozata az adóhatóság előtt. Egyes esetekben lehet bizonyító eszköz a szállítmányozó cég nyilatkozata, illetve magának a fuvarosnak a nyilatkozata, hogy le szállította az adott árut.

Szükséges a partnercég folyamatos ellenőrzése, meg kell nézni, hogy rendelkezik-e érvényes adószámmal, a cégnyilvántartásban megtalálható-e (a cégnyilvántartások minden országban nyilvánosak).

A NAV alapvetően a legtöbb bizonyítékot a külföldi megkeresés során a külföldi adóhatóságtól nyeri, így amennyiben elindul egy adóvizsgálat, folyamatos iratbetekintésre van szükség, amely folytán az iratokat az adóhatóság a képviselőnek köteles megmutatni, így fel lehet készülni a válaszadásra.

Mit mond erre a hatályos gyakorlat?

A probléma legfőbb forrását már fentebb jeleztük, azaz a határátkelőhelyek és határel- ►

lenőrzések megszűnésével a kereskedő nem tud olyan dokumentumot felmutatni a NAV részére, amely teljes bizonyosságot nyújt arra vonatkozóan, hogy az áru elhagyta Magyarországot. Az áru szállításával azonban az áru kikerül az eladó felügyelete alól, így nehéz bizonyítani, hogy az megérkezett a célállomásra.

2012 szeptemberében az Európai Unió Bírósága meghozta ítéletét az úgynevezett Mecsek-Gabona ügyben, amely ez idáig a legfontosabb zsinórmérték a közösségi értékesítés során alkalmazandó gyakorlatban. Két év elegendő volt, hogy a gyakorlat számára kiforadjon a valódi jogalkalmazás, azonban a bíróságok döntései még mindig nem egységesek.

A történet röviden annyiból állt, hogy a Mecsek-Gabona Kft. 2009. során közösségen belüli adómentes termékértékesítéseket számlázott az Agro-Trade Srl, egy Olaszországban letelepedett társaság részére. Az ügyben adóellenőrzés indult, amiben nem volt bizonyított, hogy az áru elhagyta Magyarországot, így a NAV szerint nem valósult meg a közösségen belüli adómentes termékértékesítés. Az olasz adóhatóságtól történt információkérést követően megállapították, hogy az Agro-Trade Srl nem található az általa megadott olaszországi címen és ott ilyen néven sosem regisztráltak társaságot. Az is kiderült, hogy az Agro-Trade Srl sosem fizetett Olaszországban áfát. Fenti körülményekre tekintettel az olasz adóhatóság visszamenőleges hatállyal megszüntette az Agro-Trade Srl áfaszámát.

Az olasz adóhatóság tájékoztatását követően a magyar adóhatóság megállapította, hogy a Mecsek-Gabona Kft. nem járt el kellő körültekintéssel akkor, amikor vevőjét és azt ellenőrizte, hogy az általa értékesített termékek megérkeztek-e a Közösség más tagállamába. Azt az alapeljárás során az adóhatóság nem bizonyította, hogy a Mecsek-Gabona Kft. tudott vagy kellő körültekintéssel mellett tudnia kellett volna arról, hogy a termékek nem kerültek elszállításra Magyarországról.

A Mecsek-Gabona ügye azért sorsdöntő, mert az Európai Unió Bírósága kimondta, hogy az adómentességhez való jogát valószínűsítő bizonylatokat benyújtó jóhiszemű eladó nem kötelezhető az áfa megfizetésére.

Az Európai Unió Bírósága továbbá a magyar bíróságokra kötelező, következő szabályokat fektette le:

- Az adóhatóság köteles bizonyítani, hogy az eladó az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget.
- Az eladó köteles bizonyítani az árunak a közösség másik tagállamába történő kiszállítását.
- Az eladó nem kötelezhető olyan bizonyíték

beszerzésére, amely kézzelfogható módon igazolja az áru külföldre történő kiszállítását.

■ Az adóhatóság objektív adatokkal köteles igazolni, hogy az eladó a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, illetve azt, hogy az eladó tudta vagy tudnia kellett volna arról, hogy az általa teljesített ügylettel a vevő által elkövetett adócsaláshoz hozzájárult.

■ Az adóhatóságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy az a bizonyíték, amelyet az eladó az adóhatóságnak benyújthat, alapvetően a vevőtől e célból kapott információktól függ.

Az Európai Unió Bírósága ítéletét a magyar bíróságoknak alkalmazniuk kell az ítélethozatal során, ha esetleg az adóhatóság nem vette volna figyelembe az eljárása során. Azonban megállapítható, hogy több NAV-vizsgálat ért pozitív véget, illetve nyertes ügy születik a bíróságon az Európai Unió Bíróságának ítéletei alapján, de általánosságban még mindig rengeteg társaságot büntet meg az adóhatóság, mert nem tudják igazolni, hogy az áru elhagyta Magyarország területét.

Jogszabályi háttér

2007. évi CXCVII. törvény az általános forgalmi adóról: „Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli értékesítése esetében

89. § (1) Mentés az adó alól – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek.

(2) Mentés az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott új közlekedési eszköz értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi,

a) egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyeknek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a

Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; vagy

b) bármely más, az a) pont alá nem tartozó nem adóalany személynek, szervezetnek.

(3) Mentés az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott jövedéki termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyeknek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel

a) a Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; és

b) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/118/EK tanácsi irányelvnek (a továbbiakban: Jövedékiadó-irányelv), a jövedéki termék beszerzése után jövedékiadó-fizetési kötelezettsége keletkezik.

(4) Mentés az adó alól továbbá a termék 12. § (1) bekezdése szerinti értékesítése, feltéve, hogy az az (1)–(3) bekezdések bármelyike szerint adómentesség alá tartozna, ha a termék beszerzője egy másik adóalany lenne.

90. § (1) A 89. § (1) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a terméket

a) értékesítő adóalany alanyi adómentességben részesül; vagy

b) beszerző adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett egyébként adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek e beszerzésük után az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, nem kell adót fizetniük.

(2) A 89. § (3) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a termék értékesítője alanyi adómentességben részesül.

(3) A 89. § (1) bekezdése, valamint (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab és régiség értékesítésére, feltéve, hogy azokra e törvény rendelkezéseit a XVI. fejezetben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.”

**dr. Szeiler Nikolett, ügyvéd,
adótanácsadó ►**

SZÉCHENYI
KÁRTYA
PROGRAM
KAMAT
AKÁR NETTÓ *

1,6%

SZÉCHENYI KÁRTYA PROGRAM FEJLESZTÉSI HITELEK

www.kavosz.hu | 06 40 200 427

*A Széchenyi Beruházási és a Széchenyi Önerő Kiegészítő Hitelek évi nettó ügyleti kamata, 1 havi BUBOR=2,10% esetén.
A Széchenyi Kártya Program további négy hitelkonstrukciójának kondíciói ettől eltérnek.
A tájékoztatás nem teljes körű, és nem minősül ajánlatnak. Részletes információ: www.kavosz.hu

AJÁNLÓK:

Itt van a sorvezető a számlázó-programok bejelentéséhez

Mit vár az adózóktól számlázási programjuddal, online számlázási rendszerükkel kapcsolatban a NAV? Részletes útmutatót adunk az adóhatóság minap közölt nyomtatványtervezete alapján.

Az új, számlázással és nyugtakibocsátással kapcsolatos 23/2014. (VI. 30.) NGM-rendelet – a továbbiakban: új számlarendelet – alapján elkészült a számlázóprogramok új bejelentési nyomtatványa, (illetve jelenleg még csak a tervezete), amely a NAV honlapjáról tölthető le. Bár az új számlarendelet július 1-jén lépett hatályba, egyes rendelkezéseit csak 2014. október 1-jétől, illetve 2015. július 1-jétől kell alkalmazni. Ezzel egyidejűleg a számlázással és nyugtakibocsátással kapcsolatos 24/1995. (XI. 22.) PM-rendelet hatályát veszítette. Nem változott a folyamatos sorszámozottságra vonatkozó előírás, valamint az a követelmény sem, miszerint a számlázóprogramnak az adóalany nem magyarországi adószámán történő számlakibocsátásához a belfölditől elkülönített sorszámtartományt kell biztosítania.

A rendelet összefoglalja az áfatörvény szerint elképzelhető számlázási és azt helyettesítő bizonylatkibocsátási módokat – és az ezekkel szembeni követelményeket –, amelyek a következők lehetnek:

1. a nyomtatvány felhasználásával kibocsátott nyugták és számlák (az úgynevezett „kézi számlázás”),
2. a számlázó programmal előállított számlák és a számítógéppel előállított nyugták,
3. a teljes körűség érdekében kezeli a pénztárgépes és taxaméteres számlát és nyugtát is, ha erről külön rendelkezik.

Szolnoki Béla, adószakértő, könyvvizsgáló

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/altalanos/Sorvezeto_a_samlazo

Mi számít kapcsolt vállalkozásnak? Példák, adózási következmények

A különböző adók, illetékek mértékét befolyásolja, hogy az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött-e szerződést, szerzett-e tőle bevételt. Körbejártuk a kapcsolt vállalkozás fogalmát és adózási következményeit.

A kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adózókra vonatkozóan az Art. általánosan megfogalmazza, hogy ha a felek szerződést szokásos piaci ártól eltérő áron kötnek, akkor ügyleteiket adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni, kivéve, ha magatartásuk megfelel a független felektől az adott esetben elvárható piaci magatartásnak, azaz az adott körülményeket figyelembe véve független felek is eltérnének a szokásos piaci ártól. Ilyen eltérés lehet például a feltételhez kötött árendeménny. Ezen kívül az egyes adótörvények is tartalmaznak speciális előírást, amelyet a kapcsolt feleknek figyelembe kell venni. Így

1. A Tao. törvény a fogalmak között (el-lenőrzött külföldi társaság, ingatlanl rendelő társaság és maga a kapcsolt vállalkozás fogalma), továbbá az adóalap levezetéséhez (a kapcsolt vállalkozás K+F közvetlen költségének figyelembe vétele; a mikrovállalkozás létszámnövelési kedvezménye; kapcsolt vállalkozással szembeni követelés és osztalék elengedése; a szabályozott ingatlanbefektetési társaság adómentességének korlátozása; ingatlanl rendelő társaság tagjának adóalapja; vesztéselhatárolás; adózás előtti eredménymódosítás a szokásos piaci ártól eltérő ár alkalmazása miatt) tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyeket a kapcsolt vállalkozásoknak figyelembe kell venni, végül a fejlesztési adókedvezmény érvényesítésével kapcsolatban is megfogalmazódnak sajátos előírások a kormányrendeletben [165/2014. (07. 17.) kormányrendelet] – nagyberuházás fogalma, elszámolható költség.

2. Az szja-törvény az egyéni vállalkozó által érvényesíthető létszámnövelési kedvezményre, a munkavállalói értékpapír-juttatási programra vonatkozó előírásoknál tér ki a kapcsolt vállalkozásokra, illetve kizárja az adómentes, munkásszállás juttatásból a kapcsolt fél és hozzátartozói részére biztosított szállást.

3. Az evatörvény az adóalap növelését írja elő a kapcsolt vállalkozástól kapott ellenértékekkel.

4. Az illetéktörvény a belföldi ingatlan-vagyonnal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betét (részvény, üzletrész, szövetkezeti részesedés, átalakított befektetői részjegy) megszerzéséhez előírt illetéknél a kapcsolt vállalkozás általi szerzés figyelembevételét írja elő. Illetékmentességet fogalmaz meg ingatlan és vagyoni betét kapcsolt vállalkozások közötti átruházása esetére.

Pölöskei Pálné, okleveles könyvvizsgáló

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/tarsasagi_ado

Mit gondol luxusnak a NAV? Végrehajtás fizetési kedvezmény helyett

A bajba jutott adózók számára gyakran a 22-es csapdájának tűnik, hogy tartozásaikra fizetési kedvezményt brusztoljanak ki a NAV-tól. Egy jogeseten keresztül bemutatjuk, mitől függ, hogy ad-e könnyítést az adóhatóság, vagy sem.

Károlynak 1,5 millió forint összegű tőketartozása van az adóhatóságnál, amely személyi jövedelemadóból és egészségügyi hozzájárulásból tevődik össze. Mivel ez az adótartozás már régebbi keletkezésű, ezért az adóbírsággal és késedelmi pótlékkal együtt jelenleg már 4 millió forintra rüg.

A 4 millió forintos hátralék behajtása érdekében végrehajtási eljárás indult, melynek során az adós tulajdonában álló lakásra és garázsra végrehajtási jogot jegyeztek be. Károly szerette volna rendezni az adóhatóság felé fennálló tartozását úgy, hogy családi kölcsönökből megfizeti az adóhatóság részére a 1,5 millió forintos tőketartozást egy összegben, a 2,5 millió forint adóbírságra és késedelmi pótlékokra pedig törlést, illetve részletfizetést kér, fele-fele részben. Vagyis a tőketartozáson felül további 1,25 millió forint megfizetését vállalta. Károlynak egy hitellel terhelt ingatlana van, a hozzá tartozó garázzsal, illetve egy 10 éves autója.

dr. Szeiler Nikolett, ügyvéd, adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/altalanos/Mit_gondol

Számlát adni vagy nem adni vállalkozási szerződésnél? Itt a válasz

Sokan teszik fel azt a kérdést, hogy a vállalkozási szerződés alapján dolgozó biztosított, ugye köteles számlát adni? A választ a Polgári törvénykönyvben találjuk, amely kétféleképpen is értelmezi a vállalkozó fogalmát.

A Polgári törvénykönyv (Ptk.) szerinti vállalkozási szerződés azt tartalmazza, hogy a megbízott a vállalkozói tevékenységgel elérhető eredmény megvalósítására, a megrendelő annak átvételére és a vállalkozói díj megfizetésére köteles.

Azaz a vállalkozó például arra vállalkozhat, hogy adott határidőre elkészít egy ►

tanulmányt, egy adott terméket, művet. Külön nevesíti a Ptk. a tervezési, kivitelezési, kutatási, mezőgazdasági vállalkozási, fuvarozási, utazási, közszolgáltatási szerződéseket, amelyek szintén vállalkozási szerződés keretében valósulnak meg.

A nyitókérdés hátterében a vállalkozó fogalmának kétféle értelmezése áll. Egyik értelmezésben vállalkozó az is, aki gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozás keretében dolgozik, és az elvégzett munkáért számlát ad a megrendelőnek, de vállalkozónak minősül a Ptk. alapján a természetes személy is, aki a vállalkozási szerződés alapján a megrendelővel társadalombiztosítási jogviszonyban áll.

dr. Radics Zsuzsanna,
társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/altalanos/Szamlat_adni

Lakáshitel-törlesztési támogatás: ezt minden házastársnak tudnia kell!

Többen tanácstalanok, vajon kaphat-e a munkáltatójától adómentes lakáscélú támogatást a munkavállaló olyan lakáscélú hitel törlesztésére, amelyben csak úgy érintett, hogy házastársként a kötelezett adótársa, de az adott lakásban nincs az ingatlanügyi hatóság által bejegyzett tulajdoni hányada, haszonélvezeti joga. Mit mondanak a jogszabályok?

A szja-törvény 1. számú mellékletének 2.7. és 9.3. alpontja szerint a munkáltató adómentes támogatást nyújthat munkavállalója részére hitelintézet vagy a kincstár útján többek között lakáscélú felhasználásra hitelintézettől vagy korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetésére, törlesztésére. A támogatás folyósításának részletes szabályait a 15/2014. (IV. 3.) NGM-rendelet (R.) tartalmazza, amely meghatározza az adómentes lakáscélú munkáltatói támogatás

- igazolására szolgáló bizonylatokat,
- folyósításáról a hitelintézet, a kincstár által kiállított igazolás tartalmát, kiállításának feltételeit és rendjét,
- folyósításáról a hitelintézet, a kincstár, a munkáltató által teljesítendő adatszolgáltatás rendjét,
- adómentessége feltételeinek vizsgálatára köteles személyek körét és módját.

Surányi Imréné,
adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/szja_ekho_kulonado

Áfás lehet az alanyi adómentes is: itt vannak a példák!

Az alanyi adómentesség az évi 6 millió forint bevételnél kisebb forgalmú mikro- és kisvállalkozásoknak kínált opció, amelynek jelentős előnye, hogy választása esetén nem kell áfabevallást készíteni. Vannak azonban kivételes esetek is, amikor az egyébként alanyi adómentes vállalkozásnak mégis fel kell számítania az áfát, és be is kell azt vallania. Cikkünkben azokat az eseteket vesszük sorra, amelyek az alanyi adómentes áfaalany termékértékesítői, szolgáltatásnyújtói szerepkörében fordulhatnak elő.

Elöljáróban röviden arról, hogy mi az, ami minden kivételben közös, amivel az alanyi adómentes vállalkozásoknak tisztában kell lenniük. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfátörvény) a kivételek említésekor szokásosan azzal a fordulatmal él, hogy az adóalany nem járhat el alanyi adómentes minőségében, ezzel is nyomatékosítva, hogy ilyenkor az alanyi adómentes státusz nem szűnik meg. Bármilyen kivételről legyen szó, annak bekövetkezéséhez kapcsolódva és annak erejéig adóbevallást kell tenni, mégpedig az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) rendelkezései szerint a tárgyhónapot követő hónap 20-áig (1. számú melléklet I/B. rész 3/d. alpont).

Az adóbevallásban kimutatott egyenleg az esetek többségében pozitív előjelű, azaz befizetési kötelezettséget takar, lehetséges azonban olyan eset is, amikor visszaigényelhető az áfa. Ha a kivétel egyúttal olyan közösségi elemet hordoz, amelyre az Art. 8. számú melléklete vonatkozik, akkor az adóbevallás mellett összesítő nyilatkozatot is be kell nyújtani.

dr. Csobánczy Péter, jogász, adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

http://adozona.hu/afa/Igy_lehet_afas_az_alanyi

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Vevői tartozás beszámítása NAV-tartozásba

Egy kft.-nek az egyik legnagyobb vevője rendszeresen jelentős késedelemmel utal. Emiatt folyószámlahitelt vett fel a társaság, viszont már ez sem elég. Tartozás keletkezett a NAV felé, az inkasszós nyújtott be. Mostanra a vevő lejárt tartozása nagyságrendileg megegyezik a folyószámlahitel plusz a NAV inkasszós összegével. Van-e mód arra, hogy a

kft. felajánlja a NAV számára a vevői tartozást oly formában, hogy az adó-tartozást a vevői tartozása összegéig a vevő bankszámlájáról hajtsa be? Ha igen, milyen feltételekkel? Ha nem, akkor van-e más megoldás a vevői tartozás beszámításával történő NAV-tartozás rendezésére?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 14. § (1) bekezdésének c) és d) pontjai szerint az adózó az adó és a költségvetési támogatás megállapítása, megfizetése (kiutalása) érdekében köteles jogszabályban vagy e törvényben előírt bevallásra, adófizetésre és adóelőleg fizetésére.

Az Art. 35. § (1) bekezdése alapján az adót az e törvényben vagy más törvényben meghatározott esedékességekkor az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez. A levont adót, adóelőleget annak kell megfizetnie, aki azt levonta. A beszedett adót az adóbeszedésre kötelezett fizeti meg.

Az Art. 37. § (2) bekezdése kimondja, hogy az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adózó befizetési számláját az azt vezető pénzforgalmi szolgáltató megterhelte, fizetési számlával nem rendelkező adózó esetében pedig az a nap, amikor az adót a pénzforgalmi szolgáltató vagy – ha jogszabály lehetővé teszi – az adóhatóság pénztárába befizették, illetve postára adták. Minden más esetben az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adóhatóság számláján a befizetést jóváírják.

Az Art. 144. § első mondata értelmében az adóhatóság alkalmazottja – ha e törvény másként nem rendelkezik – a végrehajtási eljárásban az egyes végrehajtási cselekmények foganatosításakor a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezéseit alkalmazza.

A Vht. 110. § (1) bekezdése alapján, ha az adósnak harmadik személlyel szemben követelése van, illetőleg az adós harmadik személlyel olyan szerződést kötött, amelyből később követelése keletkezik, a végrehajtó a követelést lefoglalja, egyúttal a harmadik személyt nyilatkozatra hívja fel, figyelmeztetve őt a 112. és 113. § szerinti jogkövetkezményekre.

A fentiek alapján tehát az adókötelezettségek teljesítése – így az adó megfizetése – az adózót terheli, amelynek az Art.-ben meghatározott módon tehet eleget, amely alapján azonban nincs lehetőség arra, hogy a kérdés szerinti módon egy vevői követelés „beszámításával vagy átruházásával” teljesítse ezt. Amennyiben adózó az adófizetési kötelezettségének nem tesz eleget a teljesi-

tésre nyitva álló határidőn belül, akkor azt az adóhatóság egy végrehajtási eljárás keretében kísérli meg érvényesíteni, amelynek során lehetősége van a vevői követelés lefoglalására. Megjegyezzük, hogy amennyiben az adózó nem tud eleget tenni adófizetési kötelezettségeinek, akkor – az egyéb törvényi feltételek fennállása mellett – fizetési könnyítés iránti eljárást kezdeményezhet az adóhatóság előtt; illetve a vevői követelések rendezése érdekében javasoljuk, hogy keresse fel jogi képviselőjét, aki részletes tájékoztatást tud adni ennek peres és nem peres úton történő lehetőségeiről.

dr. Verbai Tamás, jogász,
HÍD Adószakértő
és Pénzügyi Tanácsadó Zrt.

Nők 40 éves nyugdíjba vonulása

Dolgozónk 2015. február elején éri el a 40 évhez szükséges szolgálati időt. Mit kell tennie? Mi a folyamat a leszámoláskor? Mennyivel hamarabb kell kezdeni? Felmondási idő van-e, ha a dolgozó mond fel? Jár-e a dolgozónak felmondási idő és végkielégítés a munkáltatótól?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A kérdésben említett esetben általában közös megegyezéssel szokták a felek a munkaviszonyt megszüntetni. Hogy ezen belül biztosít-e felmentési időt a munkaadó, illetve milyen juttatásokban részesíti a dolgozót, az megállapodásuktól függ.

Amennyiben a dolgozó felmondással szünteti meg a munkaviszonyát, akkor az Mt. általános szabályai szerint kell a felmondási időt, illetve ezen belül a felmentési időt meghatározni. A dolgozót ebben az esetben végkielégítés természetesen nem illeti meg.

És végül a harmadik lehetőség a munkáltató felmondása, ami ebben az esetben nem életszerű, hiszen a 40 év jogosultsági idő alapján a munkavállaló még nem minősül nyugdíjasnak, tehát a felmondást indokolni kell, a dolgozónak végkielégítés és felmentési idő jár. Ráadásul valószínűleg olyan dolgozóról van szó, aki a nyugdíjkorhatártól mindössze 5 évnnyire lévén, fokozott munkajogi védelemben részesül.

Széles Imre, társadalombiztosítási szakértő

Adószámos magánszemély és őstermelő

Új ügyfelem adószámos magánszemély és egyben főfoglalkozású őstermelő. 2014-ben összes bevétele 580 ezer forint lesz.

Milyen bevallási kötelezettségei vannak, kell-e havonta az 58-as bevallást beadnia, és milyen összeggel?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A szja-törvény 23. §-a szerint a mezőgazdasági őstermelőnek, ha az e tevékenységből származó bevétele az évi 600 ezer forintot nem haladja meg, akkor ezen bevételéből jövedelmet nem kell figyelembe vennie, ha meghaladja, akkor ezt a bevételt is beszámítva kell a jövedelmét meghatározni. Vagyis, ha az ügyfelének más adóköteles jövedelme nem lesz 2014-ben, személyi jövedelemadót nem kell fizetnie.

Az 58-as bevallással kapcsolatos kötelezettsége attól függ, hogy az őstermelő magánszemély e tevékenysége alapján biztosított-nak minősül-e. Akkor számít biztosított-nak, ha a megszerzett és megszerezhető szolgálati idő együttesen eléri a 20 évet, továbbá egyéb jogcímen nem minősül biztosított-nak. Nem minősül biztosított-nak a kiskorú személy, a saját jogú nyugdíjas és az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt már betöltötte.

A tevékenységét tárgyévben kezdő, illetve a megelőző évben 8 millió forintot meghaladó bevételt elért biztosított mezőgazdasági őstermelő a minimálbérnek megfelelő összeg után fizeti meg a 10 százalékos nyugdíjjárulékot, a 4 százalékos természetbeni- és a 3 százalékos pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, továbbá a 27 százalékos szociális hozzájárulási adót.

Az a biztosított-nak minősülő mezőgazdasági őstermelő, aki a tárgyévben már nem minősül kezdőnek és a tárgyévét megelőző évben elért bevétele nem haladja meg a 8 millió forintot, az őstermelői tevékenységből származó, tárgyévét megelőző évi bevételének 20 százaléka – havi szinten ezen összeg egy tizenketted része – után 10 százalékos nyugdíjjárulékot és 4 százalékos természetbeni egészségbiztosítási járulékot fizet.

A 8 millió forintos bevételi összeghatár számításánál figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatást. Fontos, hogy az említett jogcímen kapott támogatások a járulékalap részét képezik.

A mezőgazdasági őstermelő a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében az adóévvel kapcsolatban nyilatkozattal vállalhatja, hogy a nyugdíjjárulékot, valamint a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot az előzőekben meghatározott járulékalapnál (minimálbér, illetve a bevétel 20 százaléka-nak tizenketted része) magasabb összeg után

fizeti meg. A magasabb járulékalap választásáról a tárgyév első negyedévére vonatkozó járulékbavallásában tehet nyilatkozatot a NAV-nak.

A biztosított mezőgazdasági őstermelőnek az őt terhelő járulékokat negyedévente elektronikusan, a negyedévet követő hónap 12-éig kell bevallania – 2014. évben a 1458. számú nyomtatványon – és a bevallás benyújtására előírt határidőig kell megfizetnie.

Surányi Imréné adószakértő

Alkalmi munka 24 órában

24 órás folyamatos működés esetén hogyan alkalmazható alkalmi munkavállaló? A munkaidő 0–24 óráig tart, minden másnap dolgozna, egy hónapban 15 naptári napot. Dolgozhat-e így? Egy napra vonatkozó korlátozó rendelkezésben egy naptári nap, vagy 8 óra számít? Mire kell figyelni ebben az esetben, hány napra kell bejelenteni, hány napra kell a járulékát megfizetni, illetve számára mennyi munkabér jár? Az egy munkanapra járó munkabérrel vagy a 24 órára járóval kell őt kifizetni?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az alkalmi munka: a munkáltató és a munkavállaló között

- összesen legfeljebb öt egymást követő naptári napig, és
- egy naptári hónapon belül összesen legfeljebb tizenöt naptári napig, és
- egy naptári éven belül összesen legfeljebb kilencven naptári napig létesített, határozott időre szóló munkaviszony.

Az alkalmi munkavégzésre irányuló foglalkoztatás esetén is alkalmazni kell mögöttes szabályként az Mt-t (kivéve, ha az másként rendelkezik).

Erre tekintettel az Mt. napi 8 óra, heti 40 órára vonatkozó rendelkezését itt is kötelező betartani teljes munkaidőben történő foglalkoztatás esetén.

Lehetőség van egyenlőtlen munkaidő-beosztásra (akár munkaidőkeret vagy elszámolási időszak hiányában is), mely során a beosztás szerinti munkaidő legalább napi 4 óra, de nem haladhatja meg a napi 12 órát (azaz van lehetőség napi 12 órában történő foglalkoztatásra).

A teljes napi munkaidő – a felek megállapodása alapján – legfeljebb napi 12 órára emelhető, ha a munkavállaló

- készenléti jellegű munkakört lát el,
- a munkáltató vagy a tulajdonos hozzátartozója.

Ezt nevezzük hosszabb teljes napi munkaidőnek. Kizárólag ebben az esetben – a felek írás- ▶

beli megállapodása alapján – a munkavállaló beosztás szerinti

- napi munkaideje legfeljebb 24 óra,
- heti munkaideje legfeljebb 72 óra

lehet. A megállapodást a munkavállaló a naptári hónap utolsó napjára, munkaidőkeret elrendelése esetén a munkaidőkeret utolsó napjára tizenöt napos határidővel felmondhatja.

Azaz, ha nem állnak fenn a fenti feltételek (készenléti jellegű munkakör, vagy a munkavállaló a munkáltató vagy a tulajdonos hozzátartozója), nem osztható be 24 órára egy napra.

Jelen esetben ugyanakkor releváns – szemben a főszabállyal –, hogy a vasárnapi munkavégzés nem korlátozott. Nem érvényesül az Mt. azon korlátozása, hogy milyen esetekben lehet vasárnapra rendes munkaidőt beosztani, és a szabadság kiadására vonatkozó rendelkezések is kiesnek.

Egyszerűsített foglalkoztatás esetén a munkáltató köteles az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak a munkavégzés megkezdése előtt bejelenteni az Efo tv. szerinti adatokat (munkavállaló neve, adószáma, adóazonosító jele és társadalombiztosítási azonosító jele, egyszerűsített foglalkoztatás jellege, a munkaviszony napjainak száma). Ezzel létrejön az egyszerűsített foglalkoztatás céljából létesített munkaviszony. A bejelentésre sor kerülhet a 185-ös (kék) telefonszámon, vagy az ügyfélfelkapun keresztül a 14T1042E nyomtatvány használatával (illetve okostelefonról, tabletről is).

A jogszabály alapján nem elektronikus úton bevallásra kötelezett munkáltató és a munkavállaló megállapodása alapján az egyszerűsített foglalkoztatás céljából munkaviszonyt a törvény melléklete szerinti szerződés megkötésével is lehet létesíteni, a bejelentési kötelezettség teljesítése mellett. A munkaszerződést ekkor a munka megkezdéséig írásba kell foglalni úgy, hogy a munkavégzés napjának végéig elegendő kitölteni a munkáltató és a munkavállaló megnevezésén kívüli egyéb azonosító adatait.

Ha a felek minta-munkaszerződés alkalmazásával kötöttek alkalmi munkára irányuló munkaszerződést, nem kell alkalmazni a munkaidő-nyilvántartásra vonatkozó szabályokat, továbbá a munkabér elszámol-

lásáról sem kell írásbeli tájékoztatást adni. Ellenkező esetben pedig az Mt. általános szabályait kell alkalmazni.

A díjazás során az Mt., valamint a kötelező legkisebb munkabérrel és a garantált bérminimumról szóló külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás céljára létesített munkaviszony alapján alapbérként, illetve teljesítménybérként – a meghatározott feltételeknek megfelelően – legalább a kötelező legkisebb munkabér 85 százaléka, garantált bérminimum esetén 87 százaléka jár (azaz akár napidíj, akár óradíj alapon is történhet az elszámolás).

Tehát, ha óraberben állapodnak meg, a munkavállaló díjazását a teljesített órák alapján kell megállapítani. Napibér esetén a díjazás 8 órára jár, ha például egy napra alkalmazza a munkáltató a munkavállalót, aki 12 órát dolgozik, a további 4 órára rendkívüli munkavégzésért járó bérpótlékra jogosult.

Az alkalmi munkára irányuló egyszerűsített foglalkoztatás esetén is jogosult a munkavállaló az Mt. szerinti bérpótlékokra, a feltételek teljesülése esetén. Ennek megfelelően:

- 15 százalékos éjszakai pótlékra, ha a munkavégzés ideje 22–06 óra között meghaladja az 1 órát,
- a napi 8 óra feletti munkaidőre 50 százalékos a bérpótlék,
- ahol nem vasárnapra köthető a tevékenység, ugyancsak 50 százalékos mértékű a vasárnapi pótlék,
- ha fizetett ünnepen dolgozik a munkavállaló, akkor pedig a fizetett ünnepi órákra 100 százalékos a bérpótlék.

dr. Hajdu-Dudás Mária, munkajogász

Online pénztárgép-számla

Bizonyos fórumokon elhangzott, hogy az online pénztárgépnapló mellett a pénztárgép vásárlásáról szóló számlát is fel kell vezetni a szigorú számadású nyomtatványok közé. Van-e ennek valóságalapja, ha igen, melyik törvény, jogszabály fogalmazza meg ezt.

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A gazdasági társaságokra és egyéb szerve-

zetekre vonatkozóan a szigorú számadás alá eső nyomtatványok nyilvántartásának elvárt adattartalmát a nyugta adását biztosító pénztárgép és taxaméter alkalmazásáról szóló rendelet határozza meg – jelenleg a 23/2014.(VI.30.)NGM-rendelet.

Ennek 7. §-ában előírtak szerint a szigorú számadás alá eső nyomtatványok nyilvántartása nyomtatványfajtánként külön-külön tartalmazza – egyebek mellett – a nyomtatvány beszerzését igazoló számla sorsszámát.

Az online pénztárgép naplója a 48/2013.(XI.15.) NGM rendelet 54.§. (1) bekezdése alapján szigorú számadás alá tartozó nyomtatvány, amelyet pénztárgépenként kell vezetni. Ezzel összefüggésben a pénztárgép üzemeltetőjének olyan nyilvántartást kell vezetnie, amely a pénztárgépnapló legfontosabb adatait tartalmazza. Így különösen indokolt feltüntetni a pénztárgépnapló felhasználásának időtartamát (megnyitás és lezárás dátuma), hogy a pénztárgépnapló melyik pénztárgép eseményeinek dokumentálására szolgál, továbbá azt, hogy a napló hány oldalból áll.

Fentieket összegezve: az érintett pénztárgép beszerzését igazoló számla egyrészt igazolja, hogy a kapcsolódó pénztárgépnapló mely gép eseményeit dokumentálja, másrészt egyben a pénztárgépnapló „beszerzése” számlájaként is szolgál.

Azaz a pénztárgép beszerzését igazoló számla – a pénztárgép beszerzőjénél – nem önmagában, számlaként esik szigorú elszámolás alá, hanem a pénztárgépnapló miatt (hasonlóképpen a bevételi- és kiadási pénztárgép vásárlásáról szóló számlával), a nyilvántartás adatai közt jelenik meg.

(Az egyéni vállalkozók, őstermelők esetében a szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartásának kötelező adattartalmát az szja-törvény 5. számú melléklete 15. pontja írja elő. Itt ugyan a törvény nem várja a nyomtatvány beszerzését igazoló számla sorsszámát, de a beszerzés dátumát igen. Ezt az adatot pedig hitelt érdemlően ugyancsak a szóban forgó számla tudja alátámasztani.)

Sinka Júlia, adó- és könyvviteli tanácsadó

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető